

РЕШЕНИЕ

№ 7686

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9743** по описа за **2023** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу Решение №2021/01.05.2023 година, постановено по н.а.х.дело №12594/2022 година по описа на СРС,106 състав, отменящо Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, с което на “Ем Трейк“ ЕООД [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.483,ал.1,т.1 от КЗ в размер на 2000 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение. Твърди се, че законосъобразно е ангажирана административно- наказателната отговорност на ответника по касация, като същият е извършил посоченото в Електронния фиш нарушение, като санкцията е наложена на лицето, което управлява МПС без сключена застраховка,, Гражданска отговорност“. Посочва се още , че от представената застрахователна полица не се установява номер на регистрирано МПС, което води до извод, че на датата, посочена в Електронния фиш ответникът по касация е управлявал МПС без сключена застраховка“ Гражданска отговорност“. Иска се отмяна на решението и прекратяване на производството по делото или отмяна на решението и потвърждаване на

електронния фиш.

В съдебно заседание, касаторът- СДВР редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт С., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано.

Ответникът по касация- „ Ем Трејк“ ЕООД редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за основателност на касационната жалба и моли да бъде уважена.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите,възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От доказателствата по делото е установено, че на 21.09.2020 година между „Порше лизинг БГ“ЕООД в качеството на лизингодател „ Ем Трејк“ ЕООД [населено място] в качеството на лизингополучател е сключен Договор за финансов лизинг, по силата на който лизингодателят предоставил на лизингополучател „ Ем Трејк“ ЕООД [населено място] лек автомобил Ф. Ъп с посочена рама, с първоначална регистрация на автомобила 12.12.2015 година за сумата от 13 293,59 евро и договорена месечна вноска без ДДС в размер на 300,09 евро и приложен Приемо-предавателен протокол от 21.09.2020 година, в който е посочено, че лизингодателят потвърждава , че е предал на лизинговия обект и принадлежащите към него автоаксесоари в отлично състояние , което отговаря на договорените условия, и лизингополучателят потвърждава, че лизингодателят е собственик на лизинговия обект.

От приложената на лист 14 от делото на СРС Застрахователна полица е видно , че „Порше лизинг БГ“ ЕООД е сключил Застрахователна полица за застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука със срок на договора- една година с период на застрахователно покритие на МПС без регистрация с рама, съответстваща на рамата на предоставеното МПС по лизинговия договор на МПС Ф. бял считано от 01.10.2020 година до 30.09.2021 година в 23,59 часа.

От приложеното ксерокопие На Свидетелство за регистрация на Част Първа, приложено на лист 9 от делото при СРС е видно, че собственик на регистрираното МПС с рег. № СВ-2637РХ е „ Порше лизинг БГ“ ЕООД- Ф. Ъп ,бял на цвят.

На 09.02.2021 година срещу ответника по касация е съставен Електронен фиш за това, че на 09.02.2021 година в 13,24 часа в [населено място], [улица]срещу А. на МВР от [улица]към Околовръстен път като законен представител на ЮЛ, което е собственик на МПС, регистрирано в РБ и не е спряно от движение, не е сключил задължителна застраховка – гражданска отговорност на лек автомобил Ф. Ъп, с рег. [рег.номер на МПС] и за извършеното нарушение на чл.483,ал.1,т.1 от КЗ във връзка с чл.638,ал.1,т.2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

СРС е анализирал приложените доказателства и на тази база обосновано е приел ,

че при издаване на Електронния фиш са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които влекат след себе си отмяна на Електронния фиш.

Настоящият съдебен състав намира, че неправилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на ответника по касация на основание чл.483,ал.1,т.1, вр с чл.638,ал.1,т.2 от КЗ. На първо място нормата на чл. 638,ал.1 от КЗ сочи , че на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага- глоба от 250 лв. - за физическо лице или по т.2 имуществена санкция от 2000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец.

От своя страна, задължението за сключване на договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е уредено в чл. 483,ал.1 от КЗ Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което- притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор.

От посоченото в Електронния фиш е видно, че ответникът по касация е санкциониран за нарушение, което е извършил в качеството на собственик на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , но доказателства, че ответникът по касация е собственик на въпросното МПС по делото липсват. Нещо повече дори- от представения Договор за финансов лизинг и от част Първа от Свидетелството за регистрация на МПС с посочения рег. № е видно, че собственик на автомобила е не“ Ем Трейк“ ЕООД [населено място], а „ Порше лизинг БГ“ ЕООД, който е лизингодател по сключения Договор за финансов лизинг. Тук е мястото да се анализира Договорът за финансов лизинг. Правната регламентация на Договора за лизинг се съдържа в чл.342 от ТЗ сочещ, че с договора за финансов лизинг лизингодателят се задължава да предостави за ползване вещь срещу възнаграждение,а с договора за финансов лизинг лизингодателят се задължава да придобие вещь от трето лице при условия , определени от лизингополучателя и да му предостави за ползване срещу възнаграждение. За разлика от оперативния лизинг, финансовият лизинг съчетава мандатния елемент - поръчката на лизингополучателя с финансово-кредитния елемент - придобиването на вещта от лизингодателя с негови средства и последващото й изплащане от лизингополучателя под формата на възнаграждение за ползването - лизингови вноски. По своята същност, финансовият лизинг представлява специфична финансова операция за предоставяне на кредит във веществена форма по избор на лизингополучателя. С него лизингодателят, финансирайки със свои средства покупката на съответната вещь по поръчка на лизингополучателя, на практика отпуска кредит на лизингополучателя в размер на покупната цена, като си осигурява възстановяване на инвестицията чрез заплащане на лизингово възнаграждение, плащано чрез отделни лизингови вноски на определени интервали от време.

При финансовия лизинг възникват няколко правоотношения: 1/ между лизингодателя и лизингополучателя по договора за лизинг за придобиване на вещь /движима вещь или недвижим имот/ и предоставянето й за ползване на лизингополучателя; 2/ между лизингодателя и производителя на вещта, по силата на което лизингодателят придобива вещьта по поръчка на лизингополучателя; 3/ между лизингополучателя и производителя на вещьта, което правоотношение възниква след отстъпване от

лизингодателя на лизингополучателя на правата си срещу производителя на вещта, заедно с прехвърляне на собствеността върху вещта в полза на лизингополучателя. Правоотношението, което възниква между лизингодателя и производителя на вещта, най-често е резултат на договор за покупко-продажба, но може да възникне и по договор за изработка на съответната вещ. Разпоредбата на [чл. 343 ТЗ](#) урежда преминаването на риска от случайното погиване или повреждане на вещта - предмет на договора за финансов лизинг върху лизингополучателя. Когато вещта е с недостатъци, е налице неточно, лошо изпълнение в качествено отношение на задължението на продавача по договора за покупко-продажба, респективно на задължението на изпълнителя по договора за изработка. Наред с това следва да бъде посочено още едно нещо- договорът за финансов лизинг няма транслативен ефект, тъй като собствеността на лизинговата вещ остава за лизингодателя, а лизингополучателят придобива само държането на вещта като неин ползвател/ при съобразяване,че съгласно чл.344 от ТЗ,лизингодателят има задълженията на наемодател съгласно [чл. 230 от Закона за задълженията и договорите, като](#) лизингодателят по финансов лизинг е длъжен да прехвърли правата си срещу третото лице заедно с прехвърлянето на собствеността върху вещта, а по силата на чл.345, ал.1 от ТЗ,лизингополучателят има задълженията на наемател съгласно [чл. 232 и чл. 233, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите](#), както и задължението да върне вещта след изтичане срока на договора, но разноските по поддържане на вещта са за сметка на лизингополучателя.

От анализа на приложения Договор за финансов лизинг е видно, че собственик на МПС е не лизингополучателят, а лизингодателят “ Порше Лизинг БГ“ ЕООД, при което ангажиране отговорността на ответника по касация и то в качеството на собственик е без правно основание, защото той не притежава това качество. Наред с това, санкционната норма на чл.638,ал.1,т.2 от КЗ предвижда ангажиране на отговорност само и единствено на лице, което е собственик на автомобил и което има задължение да сключи договор за задължителна отговорност на МПС, но не и за лицето, което ползва автомобила или го управлява. Нещо повече дори- от приложената на лист 15 от делото при СРС проверка за сключена застраховка“ Гражданска отговорност“ в Гаранционния фонд е видно, че към дата 09.02.2021 година МПС с ДК [рег.номер на МПС] има активна сключена застраховка Гражданска отговорност с период на действие 01.10.2020 година до 30.09.2021 година -23,59 часа, при което посоченото нарушение не е осъществено от страна на ответника по касация.

Доводът на процесуалния представител на касатора в жалбата ,че нормата на чл.483,ал.1,т.1 от КЗ вменява в задължение не само на собственика на МПС да сключи задължителна застраховка на МПС, но и на всяко лице, което ползва автомобила е извън нормата на закона, защото разпоредбата на чл.483,ал.1, т.1 от КЗ ясно дефинира задължението кой именно следва да сключи задължителна застраховка – Гражданска отговорност- и това е само и единствено собственикът, а не ползвателят. Въпросът за управление на МПС без сключена задължителна застраховка,, Гражданска отговорност е уреден в чл.638, ал.3 от КЗ- лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева, но ответникът по касация не е санкциониран по тази разпоредба, а за това ,че в

качеството на собственик не е сключил задължителна застраховка“ Гражданска отговорност“.

Като е достигнал до извод, че Електронният фиш е издаден при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и при липса на доказателства за извършено нарушение на посочената норма от страна на ответника по касация СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора и неговия процесуален представител, че понятието „незаконосъобразност“ на съдебното решение, е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността, допустимостта и правилността на съдебните решения, постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията, визирани в чл.348 от НПК. На второ място, понятието „незаконосъобразност“ е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

С оглед изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по касация не е заявил претенция за присъждане на разноски и съдът не обсъжда направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвоката, депозирано в последното съдебно заседание от страна на процесуалния представител на касатора.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2021/01.05.2023 година, постановено по н.а.х.дело №12594/2022 година по описа на СРС,106 състав
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.